

GHIMPELUL

UNU ESEMPLARU

Acastă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu No. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se face în Pasagiulū Românū, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sêi, sêu prin postă trâmîțendū și prețulū.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annū pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annū.	12 —
Pentru districte pe annū	27 —
Pe 6 lunī.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulū privatū alū GHIMPELUI

Perpignan. 27. Iuniū. — Santa-Cruz, supăratū pe rivalulū sêu Popa-Tache din Bucuresci, pentru triumfurile ce repurtēzā pe la Stavri și alte grădinī d'acolo, s'a otărîțū să și arēte superioritatea prin înființarea de timbre postale și prin baterea de monetă, totū cu efigia lui Don Carlos, ca și 'n Bucuresci.

Pădurea din apropiere de Irun a luatū numele de pădurea Vlășiei. Unei colōne de carliști i s'a datū epitetulū de golășei. Uă nouă recrutatiune a corpulū de bătăși se va face 'n curēndū.

Viena. 27. Iuniū. — Măncandū la mēsă cu Kaiserrulū, her fon Kārī, venitū din Bucuresci, a strănutatū de 2 ori. Strigătele de *hairola*, date de Mavroienis, au făcutū pe curtea 'mpērătēscă să lū ia dreptū Turcū și prin urmare va fi pusū la carantină pentru 10 zile, căci, în Turcia fiindū molimă, esistă temere că se va infecta esoposițiunea.

Costa-Chiorulū, aghentulū românū, și-a rasū barbișonulū.

Versailles. 28. Iuniū. — La banchetulū oferitū de Mac-Magonū generalilorū francesi, s'a 'nchinatū în sânetatea Magentei. D. Nigra, ambasadorele Italiei, protestandū cu indignare, și-a spartū paharulū și farfuria de din nainte și-a provocatū pe celū ce a rădicatū toastulū. Diplomația e 'n ferebere.

Chislehūst. 28. Iuniū. — Ranc n'a reușitū în negocierile sêle cu familia imperială.

Roma. 28. Iuniū. — Binecuvēntarea dată de Papa ex-reginei Isabella și vizitele repetate ale acesteia, diarele umorostice locale le considerā ca uă curte.

Infailibilitatea Papei e pusă în ispită.
Batazzi, prefăcēndu-se în strigoii, s'arētā Papei în tōte nopțile și i strigā : josū Vaticanulū, josū călugērismulū iesuiticū!

Papa va pronunța 'n contra sea uă nouă escomunicare.

Londra. 28. Iuniū. — Șahulū Persiei s'a strîmbatū de risū de multele caraghioslicuri ce i s'au făcutū.

«Fritz alū nostru» a plecatū.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci, 16. Viginate, 1873.

— Pricopseli peste pricopseli! Una plēcă, alta vine: de una scapi, de alta dai!

Ast-felū cugetā capulū de *dovlēcū* alū gascei de ordine, și are dreptate bietulū omū.

Esplicarea acestei dreptăți va forma obiectulū revistei nōstre.

Vomū fi scurți, câtū mintea bostanulū!

*

Precum scimū cu toții, iubitulū și neprețuitulū nostru Don Carlos, ne mai pu-

tēndu-se împotrivi *magnetulū* ce lū totū atrage «spre sînulū scumpei sêle patrii» pe care — mulțamită onestei coțcării a lui Ambron și Strusberg — a mai stropit'o cu câțiva bănișiori, se otari 'n fine să plece, unii dicū *de totū*, alții ca să se 'ntōrcā cu posunarele sleite spre a 'ncepe uă nouă campanie 'n contra listei civile.

*

Despre acastă plecare, despre modulū cum a fostū întēmpinatū, primitū și petrecutū, amū vorbitū ceva în numărulū trecutū și, chiarū de n'amū fi vorbitū, n'avemū de gāndū să facemū ađi acastă posnă, căci *Pressa, Diua, Mintitorulū* et compania altă trebā n'au.

D'astă dată vomū releva unū singur punctū.

Diarele din Iași ne spunū că verdēta cu care s'a 'mpodobitū gara din acelu orașiū nu era verde, ci uscată, rēnașiță de la ceremonia pentru Cuza, că la venire a fostū primitū în sunetulū clopotelorū, ērū la plecare polițaiulū i-a strigatū cale bună, adică călētoriā sprîncenată. Și fôia ce ne spune acestea dicē că primirea 'n sunetulū clopotelorū semēna cu alarma ce se dā cândū s'apropie locustele.

Ei bine, nu e așia!

Clopotele suntū făcute ca să jelēscā pe rēposati și, considerandū c'aci era vorba de plecare în altā lume de câtū a nōstrā, considerandū că verdēta era rēmasā de la ceremonia unū rēposatū, ele au fostū trase în înțelesulū rēposarii, ērū nu alū apropiērii locustelorū.

*

Dērū, în sfîrșitū, se duse.

— Cu ce bani? se întrēbā lumea, caci milionulū de care se totū vorbia nu s'a cerutū cămarei!

Hei! naivā mai e și lumea, par'că mai scie cine-va de cămarā! Cine scie să și puie ministrii după placū are și cămare după

placū! Și apoi nu și-a luatū dumnēlū înapoi banii pe care 'i subscriesese pentru statua lui Mihaiū Vitezulū, pentru motivulū că era de viță badaranēscă de Romāni?

*

Ori-cum ēnsē, numai cu atātū nu se putea face nimicū și musiu cabinetū a găsitū cu cale să i dea 50,000 galbeni din lēfa sea pe lunile viitoare.

Dēca faptulū o fi adevēratū, apoi noi nu vomū dice că e 'n contra legiū de comptabilitate, ci vomū întreba : de unde potū domni ministrii să garanteze pentru viitorū, și, întâmplandū-se vr'ua șiugabinā, cine va 'napoia visteriei acei bani? Mai nainte d'a libera suma, s'au asiguratū d-lorū că dd. Bismark, Andrassy și Gorceacoff, în alianța ofensivā și defensivā ce au alcătuitū, au prevēditū ca tōte boklukurile savērsite de d-lorū «Turculū să le plătēscā»?

*

În sfîrșitū se duse!

Uă dată dērū cu acastă ducere, capulū-*dovlēcū* alū gascei conservatōre mai respirā puținū c'a rēmasū în țērā singurulū care pōrtā, meritā și ține la titlulū de *Principe*, la adresa de *Măria-ta!* În ori-ce eventualitate, își dicē dēnsulū, suntū stăpānū pe situațiune. Titlulū ilū amū, recunoscutū imi este chiarū de celū ce-a plecatū, prin urmare nu'mi lipsesce de câtū scaunulū lui și acēsta nu e lucru mare, caci amū vro 2-3 p'acasa, prāfuite și schilōde, rēmasē de la strămoși. Le-oiū drege și m'oiū servi cu ele!

*

Dērū credeți c'așia s'a întâmplatū?

Din nefericire nu!

Era vorba de creditulū fonciarū, de alegerea consiliulū de administrațiā.

Dovlēcūlū nostru se rostogolise în totū chipulū pentru acēstū havadișiū, atātū în cămarā câtū și la 'nscrieri; cărase cu birja pe iubitorii semînelorū sêle, ca să facā voturi spre a dobāndi dēnsulū pe cele mai

multe ș'a 'și alege colegi pe sprincenă care să'i strige : *ticăloși, Măria-ta!* Apoi — ca președinte 'n mai multe corpuri din stat, bez c'a mai intrat și 'n coțcăria ovreiescă a societății de asigurare și să 'n batjocură «*România*» — avea dreptate că spere a fi și președinte, *principe*-președinte.

*

Proprietarii se 'ntruniră, alegerea să facu, și poftiți de vedeți pe cine 'i deteră de colegi: pe dd. Vernescu, Ion Brătianu și Ion Ghika!

Ei apoi?

Cându va fi la alegerea președintelui, unde sunt voturile? D. G. Cantacozino lipsesce, d. Ghermanu nu se scie deca iubesce semintele de dovlăcu, și cine voru fi ceilalți doi membrii ce voru eși mâine din urnă nu se cunosc deca voru fi amatori d'acestă mezelicu.

Ceva mai multu.

D-sea a declarat că nu primesce să fie în acel consiliu cu dd. Ion Brătianu și Ion Ghika. Cu d. I. Brătianu mai merge cum mai merge, de și l'a încelat la 11 Februariu și l'a făcut să'l pupe, d'eu cu d. Ion Ghika ferescă Dumneșu, pentru că este mare șiretu și, de vielănu ce este, se face chiar cocosiatu.

— Desbrăcați'lă, dicea d-lui, și veți vedea că nu e cocosiatu, ci numai se preface că este!

*

Étă'lă d'eu în ajun d'a demisiona, după ce și-a turburat toate semintele din sine prin atâtea rostogoliri și val-virtejuri.

In urma acestora, spuneti deca n'avem cuvântă să credem că bostanul nostru ofteză și suspină dicându :

— Pricopseli peste pricopseli! Una pléca, alta vine : de una scapi, de alta dai!

*

Așia d'eu totu la Ovrei e refugiul, căci numai ei sunt omeni de omenia, luminate dovlăcu!

SCRISOARE NEPLICITĂ

Dómnă *oposițiune*
Cu principii democrate
Și cu fum de rațiune,
Oportună din păcate,

Guralivă ca uă Móra,
Care, cându vântulu adie,
Urlă de crești c'o să móră
Omenii d'a ei urgie,

Pișicheră și 'ndrăsnéță
In d'ile de sərbătore,
D'eu ca *Pressa «mălăiată»* (1)
Cându e vorba de *ruptóre*,

Prin tactica 'ți iscusită
D'a lupta după perdele —
Ca uă cutră îndărjită
Fermecându nóptea la stele —

Și d'a pune 'n zăpăcélă
Inalta-ne stăpânire,
Bolnavă de amețélă
Din pré multă nedormire,

Ai făcutu ce nici uă dată
Nu trebuia ca să faci :
Ai făcutu posnă balțată
Și acuma . . . riști și tac! . . .

E timp să-ți aducă aminte
Din vremile depărtate

(1) Espreșiune dintr'una din revistele *Pressei*.

Cându *Don-Carlos* celú putinte
Mi te goni din palate,

Și, ca Némțu cu sufletu rece,
Făcu prima-i încercare
Punându bătă să te frece
Pe la capu și pe spinare,

Ca să-ți tae 'ndrăsnéla
D'a mai face gălagie
Pe cându își croia tocmiela
Cu sciuta coțcărie.

Ei bine, bâte alese.
Bâte de *convincțiune*,
Măselele îți culese,
Dómnă *oposițiune!*

D'eu, în locu să te 'mblândescă
Ca p'unu mielú din oerie
Astă sistemă nemțescă
D'a te smeri prin urgie,

Te făcu să sbieri mai tare
Contra domnului *Carlos*
Strigându diua 'n miada-mare
Că cutitul e la osú,

Că țerii se pregătesce
Gróznice canun de spine,
Ș'averea-i se jefuesce
De viperele străine!

Apoi d'aci înainte,
Adică de la ruptóre —
Dacă-ți mai aduci aminte —
Îl apucasi la tunsóre :

De pildă, deca uă dată
Lada o făcu ploconu
Prin scrisóre sigilată
Adresată lui Ambronu,

Hop! . . . săriși ca uă miere
Crescută lângă coșaru,
Și pe Némțulu cu putere
Îl numiși curatú : *tilhară!* . . .

Déca la Pitești ucise
Vr'ua căți-va din oposanți,
Cari să ridă voise
De elú, ca nisce birbanți,

Făcuși uă larmă cumplită,
Versași fiere și veninú
Din limba 'ți cea otrăvită
Și-i dișeși că-i *asasinú!* . . .

Déca her Strusberg se duse
Lăsându drumu-ne feratú
Și în locu 'i să aduse
Alți de Domnulu palatú,

Trone! . . . fuseși aci pe dată
Cu-țipetu-ți furiosú
Că țera este prădată
De banditul *Don-Carlos!* . . .

Și licențe pe spirtóse,
Coronituri, monopoluri,
Ș'alte contribuții grase
Pentru ale pungei goluri,

De le puse stăpânirea
Preste țera-ne bogată,
Ca să-i facă fericirea
Fórte de multú asceptată,

Nici acestea nu scăpară
De sub ochiu-ți sângerosú,
Căci făcuși intréga țéră
Să blasteme p'altú chiposú!

Ș'apoi, câte alte vorbe!
Cate nedemne birfiri,
Lipsite de ori-ce probe
Spuseși marei stăpâniri! . . .

Oh! cinci ani de cându, mánată
De urita-ți pasiune,
Totú blastemi infuriată,
Dómnă *oposițiune!*

De cinci ani, prin calomnie,
Făcuși întregulu poporú,
Pe *Don-Carlos*, cu urgie,
Să-lu numescă : *trădătorú!* . . .

Era timpu d'eu să 'nceteze
Astă durerosă stare,
Era timpu să-și reguleze
Némțulu saculú de plecare!

Da : s'a dusú! . . . *s'a dusú din țéră!* . . .
Da : s'a dusú cum se cuvine! . . .
Punga nu 'lú dá de ocará! . . .
D'eu. . . *s'a dusú și nu mai vine!!!*

Éta fapta-ți criminală,
Éta la ce ne-ai adusú
Prin sistema-ți de birfielă
Și prin isonu-ți ursusú!

«Ceia-ce omulú își face
«Spre a intra în vultóre,
«Nici chiarú draculu nu-i desface»
Ne spune uă dicetóre.

Dumnéta, mare cocónă,
Singurá te-ai păcalitú,
Prin armare, de pomană
Te vei pune pe bocitú,

Căci *s'a dusú*, și-'n urmă-i n'are
Cine să te mai distreze
Dându-ți bâte pe șinare
Și făcându-ți p'urulú freze.

Cocris.

MORALITATEA SOCIALĂ CRESCE

— Urmare (1) —

După ce se asicura Răgușitulú că nu e niminú pe stradă, își indesa p'elăria pe urechi, o trase pe nasú, ș'o ciuși la fugă.

In capulú stradei, dou draci de rindași, cari se duceau cu coșnițele în piață spre a tîrgui — fiindú că se revêrsa de diua — cum îl vedurá, în plăcuta pozițiune în care se află eroulú nostru, începurá a'lú huidui petrecendu'lú ast-felú p'ene la pórtă casei séle.

Cum intrá în casă, se desbrăcă, se spală pe capú și pe obrazú și 'ncepu să se plimbe prin casă. Apoi, gândindu-se la posna ce pățise, îi veni fistichilú gustú d'a cânta :

— *Amorú, amorú*
Pentru tine oii să morú.

pe uă arie din opera *I dui Foscari*. Cându se opri, merse spre oglindă, se uită în ea ridendú, și 'ncepu din nou să cânte :

D'ași mai trage câte-amú trasú,
Eú de densa nu mé lasú!...

In acestú timpú feciorulú, care se desceptase din somn in cântecele stăpânului séu, îi veni și lui gustú de cântatú, și 'ncepu să cânte celebrele versuri ale lui Arici-secu de la «*Diua*» :

Dulce e speranța,
Dulce e constanța!

Răgușitulú, auđindú pe feciorú cântandú, esclamá : *așa e! Speranța și constanța suntú dulci de totú, mai dulci de câtú dulcéta cofetarilorú!* D'eu p'ene la dulcétă ia să béu eú unú **Absentú**, ca să mé mai r'ecorescú, căci amú petrecutú de minune în nóptea asta, numai de nu m'arú fi vedutú cineva. *Si... ce'mi p'ésă?...*

In acelú momentú dá cu ochii de scrisorea lăsată feciorulú de servitóreá animii séle, și pe care acesta i-o pusese pe mesá. Se uită la adresă, dá din umeri, curiosú de vederea acestei scrisori, se sillesce a'i rupe sigiliulú și 'ncepe a citi :

«*Scumpulú meu domnú,*

«*Pétra pe care m'amú îngagiatú a o preda, conformú contractulú, e pe drumú. Te rogú stăruiesce să mi se acórde concesiunea sciutá și vé voiú rămâné fórte în-*

(1) A vedea No. 18 alú *Ghimpeiú*.

AȚI.

AȚi ni se dă porumbițe, numite INDEPENDINȚĂ :
Ensă astea suntă păpușe cu care sciū să ne mință

Lighioanele străine ce mereū aū uneltitū
Să ne bage în luléna de care ne-amū totū feritū!

MĂINE.

Măine sghriptorulū va smulge cu însângeratā'i ghiarā
Anima și răsuflearea din iubita noastră țerā,

Măne sângele'i va curge pe alū sēū străvechiū pāmētū
In care chiarū fiū'i vitregi i-aū pregătītū un mormētū!